

DOCUMENTE INEDITE DESPRE SCULPTORUL AL. CĂLINESCU

de MIHAI SORIN RĂDULESCU

Abstract

The Călinescu family – originating from Craiova – is a less known family of artists who lived in Bucharest during the XXth century. The architect Grigore Călinescu (1859–1947) who studied at the École des Beaux-Arts in Paris, was one of the founding members of the Society of Romanian Architects. Among the numerous buildings he has projected – mainly hospitals and prisons – can be especially mentioned the psychiatric hospitals in Bucharest (today the „Prof. dr. Alexandru Obregia” hospital) and Jassy (the Socola hospital). His sons Alexandru and Emil followed his passion for the arts. Alexandru Călinescu (1889–1978), professor at the Faculty for Architecture, was a remarkable sculptor, whereas his younger brother Emil Călinescu (1903–1981) became an interesting architect of the “Art Déco” style. Maybe the best known sculptures of Alexandru Călinescu are the effigies of King Ferdinand of Romania and Queen Mary, on the Triumphal Arch in Bucharest.

The article is a documentary contribution to the biography of Al.Călinescu: the author has found in the archives his birth certificate (18 May 1889, Râmnicu Vâlcea) and a Curriculum Vitae of him, made as a member of the Union of Plastic Artists of Romania (1961).

Key Words: architect Grigore Călinescu, sculptor Alexandru Călinescu, École des Beaux-Arts of Paris, Triumphal Arch in Bucharest, “Ion Mincu” University for Architecture and Urban Planning in Bucharest.

Numele „Al. Călinescu” se pretează la confuzii și omonimii. În prima jumătate a secolului XX nu era însă cazul: era purtat de acest ilustru sculptor, cu studii îndelungate la Școala de Arte Frumoase din Paris, ulterior profesor de modelaj la Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” din București. Mai târziu s-au mai afirmat un alt sculptor cu nume asemănător – Alexandru Călinescu-Arghira – și un eminent critic literar și eseist de la Iași, Alexandru Călinescu, profesor universitar de istoria literaturii franceze, fost director al Bibliotecii Universitare „Mihai Eminescu” din capitala Moldovei. Pe acesta din urmă am avut chiar onoarea să-l am ca membru în comisia de susținere a doctoratului, la Paris, la *Institut National des Langues et Civilisations Orientales* (INALCO, aprilie 1995).

Pe sculptorul Al.Călinescu, din păcate nu l-am cunoscut personal (eu fiind născut în 1966), deși a încetat din viață – aproape nonagenar – în anul 1978¹. Dintre verii săi primari² – care erau, la rândul lor, veri primari cu bunica mea maternă – am cunoscut pe Maria (zisă Tita) Alexeanu (născută Călinescu) – foarte apropiată suflătește de străbunica mea Zina Rădulescu (născută Mazilu)³ și pe simpaticul colonel (din vechea armată) Ștefan Călinescu. Interesul pentru acest sculptor se justifică prin valoarea deosebită a lucrărilor sale – dintre care o mare parte pot fi admirate la Muzeul de Artă din Constanța, precum și – din punct de

¹ Vezi mai jos documentele nr.3 și nr.4.

² Despre această familie Călinescu, originară din Craiova, vezi Mihai Sorin Rădulescu, *Cu gândul la lumea de altădată*, București, 2005, cap. *Sculptorul Alexandru Călinescu și familia sa*, p.165-166.

Idem, *Arhitectul Grigore Călinescu și contribuția sa la arhitectura spitalelor din România*, în *Studii de Istorie IV*, editori: Constantin Bușe, Ionel Căndea, Brăila, Muzeul Brăilei „Carol I”, 2015, p.661-665.

³ Mihai Sorin Rădulescu, *O familie de mazili din Oltenia*, în *Naștina română, idealuri și realități istorice*. Acad. Cornelia Bodea la 90 de ani, vol. îngrijit de Alexandru Zub, Venera Achim, Nagy Pienaru, București, Editura Academiei Române, 2006, p. 423–424.

vedere subiectiv – printr-o legătură de rudenie prin alianță: învățătorul Ion Călinescu de la Bechet (jud. Dolj), fratele arhitectului Grigore Călinescu (tatăl sculptorului), a fost căsătorit cu Ana Mazilu, sora Zinei Mazilu căsătorită cu magistratul Mihail Rădulescu, străbunica mea pe linie feminină⁴.

Documentele prezentate în cadrul de față constituie actul de naștere al sculptorului Al. Călinescu care se păstrează într-un registru de stare civilă de la Arhivele Naționale din Râmnicu Vâlcea, precum și piesele din dosarul său de membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România⁵. Ele aduc o contribuție substanțială la cunoașterea biografiei și a operei sculptorului – despre care există o micromonografie, publicată în 1988 – la zece ani de la moartea sa – de către Adina Nanu și Florica Cruceru, dar care ar merita fără îndoială o cercetare mult mai amplă, pe măsura bogatei sale opere.

Potrivit actului său de naștere, viitorul artist s-a născut la 18 mai 1889, la Râmnicu Vâlcea. Lămurirea era necesară, căci un document din dosarul său de student la *Ecole des Beaux-Arts* din Paris menționa, ca an de naștere, 1890⁶. Surprinzătoare este profesia indicată ca fiind a tatălui: „tâmplar”, care se explică prin faptul că Grigore Călinescu urmase Școala de Arte și Meserii din Craiova⁷, aceeași în care avea să fie mai târziu elev Constantin Brâncuși. Vârsta menționată – 30 de ani – coincide cu anul nașterii cunoscut al acestuia: 1859.

Din certificatul de naștere aflăm apoi că mama viitorului sculptor se numea „Alixandrina”, în vârstă de 23 de ani, fiind fiica lui „Dumitru Ion”. Numele tatălui s-a transformat în „Dumitrescu”⁸. Unul dintre cei doi martori a fost căpitanul Alexandru Avrămescu, în vârstă de 51 de ani, „proprietar”. De menționat faptul că în plin centrul Râmnicului există astăzi o stradă numită „Emil Avrămescu”. Acești Avrămești din Râmnicu Vâlcea proveneau dintr-o **altă** familie decât generalul Gheorghe Avramescu, comandantul Armatei a IV-a, din Al Doilea Război Mondial, care era născut la Botoșani și avea legături de familie cu Brăila.

Viitorul artist s-a născut la Râmnicu Vâlcea, într-o casă de pe strada Călărași. Numele acestei străzi nu mai există astăzi, din păcate, dar consultând lucrările memorialistice ale profesorului râmnician Nicolae Angelescu, am constatat că se afla în centrul orașului.

⁴ Zina Rădulescu (născută Mazilu) a avut din căsătoria sa cu magistratul Mihail Rădulescu (1869 sau 1872–1922) o fiică, Dacia Sarmiza (1912–1996), avocată și apoi profesoară de științe naturale, căsătorită cu Gheorghe Marineanu (1908–1977), profesor de muzică și geografie. Fiica acestora, Gloria Gina Domnița (1937–2014), de profesie inginer geofizician, s-a căsătorit cu Florin A. Rădulescu (n. 1939), și el inginer geofizician și cercetător la Măgurele, având ca fiu pe Mihai Sorin (n. 1966), istoric și genealogist, profesor la Facultatea de Istorie a Universității București.

⁵ Cu acest prilej îmi îngădui să exprim mulțumirile mele dlui Petru Lucaci, președintele Uniunii Artiștilor Plastici din România, care a aprobat accesul meu la dosarul de membru UAP al sculptorului.

⁶ Mihai Sorin Rădulescu, *Cu gândul la lumea de altădată*, p. 173, 176, 178.

⁷ Idem, *Arhitectul Grigore Călinescu și contribuția sa la arhitectura spitalelor din România*, în *Studii de Istorie IV*, vol. îngrijit de Constantin Bușe și Ionel Cădea, Brăila, Ed. Istros, 2015, p. 666.

⁸ Adina Nanu, Florica Cruceru, *Sculptorul Al. Călinescu*, București, 1988, p. 8.

Coincidența – oare doar o coincidență?! – face ca actul să fie semnat – ca și altele din respectivul registru – de către primarul urbei care purta același nume de familie: „Călinescu”. Era vorba de „Scarlat Călinescu” care nu știu să fi fost rudă cu familia sculptorului. De altfel arhitectul Grigore Călinescu își schimbase numele de familie din „Popilian” în „Călinescu”⁹.

Din însemnările ulterioare, trecute în registru pe aceeași foaie, aflăm date exacte și prețioase despre căsătoriile sculptorului: prima dată s-a însurat, la 3 octombrie 1930, în București, cu Margareta Constanța Caramăciucă, de care avea să divorțeze la 16 aprilie 1932. A doua oară, Al. Călinescu s-a recăsătorit, la 18 septembrie 1937, în București, cu Maria Ștefănescu. De remarcat faptul că artistul s-a căsătorit întâia oară la vârsta de 41 de ani.

A avut un fiu, Radu, devenit arhitect – ca și bunicul său patern –, al cărui nume l-am citit de multe ori pe genericul filmelor cu haiduci, la rubrica „scenografie”. De exemplu cele două filme consacrate vieții romanțate a lui Iancu Jianu – ca și multe altele –, în care scenografia joacă un rol deosebit – și a fost chiar o izbândă artistică – își datorează în mare măsură parfumul de epocă, arhitectului Radu Călinescu.

Din 15 octombrie 1961 datează „*Curriculum Vitae*” al sculptorului Al. Călinescu, devenit membru al Uniunii Artiștilor Plastici. Schimbările de după Al Doilea Război Mondial au avut ceva consecințe în creația sculptorului. Câteva portrete de muncitori și de oameni din popor, oarecare influențe posibile ale realismului socialist au fost concesii pe care artistul le-a făcut cu folos propriu. A locuit în continuare în frumoasa casă părintească – din str. Popa Soare nr. 48 – și și-a păstrat locul de muncă la unica instituție bucureșteană de învățământ superior din domeniul arhitecturii, unde – e-adevărat – epurările nu acționaseră atât de dur ca, de pildă, în învecinata universitate. „*Curriculum Vitae*” impresionează prin dimensiunea operei și prin numărul mare de expoziții la care a participat. Multă hărnicie la acest talent înnăscut și moștenit.

DOCUMENTE

- 1) Serviciul Județean al Arhivelor Naționale Vâlcea, col. *Starea Civilă Râmnicu Vâlcea*, reg.nr.70 / 1889 Născuți, f.27:

20 mai 1889, Râmnicu Vâlcea. Actul de naștere al sculptorului Al.Călinescu

„N° 48

REGISTRU STAREI CIVILE
PENTRU NASCUTI

Din anul una mie opt sute optzeci și nouă luna Maiu ziua douăzeci ora zece dimineța.

Actul de născerea copilului Alexandru Călinescu de religie ortodoxă de sex bărbătesc născut la optsprezece zile ale lunii Maiu corent ora 7 și ½ dimineța în această urbă Râmnicul Vâlcea în casa din strada Călărașilor. – Fiu al D^{lui} Grigorie Călinescu în etate de ani trezeci de profesie tâmplar [*sic*] și al D^{oamnei} Alixandrina Gr.Călinescu în etate de ani 23 (născută D^{ta} Ion) – Dupe declarația făcută de D^{oamna} Marița Georgéasca în etate de ani 60 de profesiune m^oșșe – Martori au fost Căpitan Al.Avrămescu de ani 51 Proprietar și D^l Theodor Florescu de ani 39 avocat Domiciliați în această Urbă Râmnicul cari au subscrisă acest act dupe ce li s-a citit împreună cu noi și cu declaranta.

Constatat dupe lege de noi S.Călinescu¹⁰ Primaru Urbei Romnicul Vâlcea

Marița Georgeasca

[semnat:] Căpitan Al.Avramescu

[semnat:] Th.Florescu

Primar [semnat:] S.Călinescu”

⁹ Mihai Sorin Rădulescu, *op. cit., loc. cit.*

¹⁰ Scarlat Călinescu.

[Casete pe aceeași pagină a registrului:]

„Căsătorit cu Margareta C-ța Caramaciuca – în Comuna București la 3 8^{brie} 1930
actul No.814 1930 No[iem]brie 10
N° 13420 / 930
Ofițer al stării civile
[semnat indesc.]

Șeful biroului
[semnat indesc.]”

„Căsătorit cu Maria Ștefănescu, în Comuna București Sect.III la 18 septembrie 1937 actul No. 1806
1938 Martie 1
Ofițer al stării civile
[semnat indesc.]

Șeful biroului,
[semnat indesc.]”

„Căsătoria dintre Alex. Călinescu și Margareta Caramaciuca s-a desfășurat prin sentința de divorț
No.124 din 16 Aprilie 1932
1932 Maiu 9
Ofițer al stării civile
[semnat:] Const. Daniilescu

Șeful biroului,
[semnat indesc.]”

„Eliberat certificatu [de naștere] N° 146413 anu 27.I.958
[semnat indesc.]”

---

2) București, Arhiva Uniunii Artiștilor Plastici din România:

15 octombrie 1961, București. *Curriculum vitae* al sculptorului Al. Călinescu, membru UAP

„UNIUNEA ARTIȘTILOR PLASTICI DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

FIȘA DE CREAȚIE

Nr.

Numele Călinescu Alexandru

Specialitatea Sculptură

UNIUNEA ARTIȘTILOR PLASTICI
DIN R.P.R.

Foto

FIȘA DE CREAȚIE

Numele și pronumele Călinescu Alexandru

Pseudonimul **nu**

Domiciliul: Orașul București Raionul 23 August Regiunea București

Str. Popa Soare Nr. 48 Telefon 21 01 07 Atelierul locuința

Specialitatea (pictor, sculptor, etc.) Sculptor

Locul nașterii: orașul R.Vâlcea   Satul -   Raionul

Regiunea Pitești   *Data nașterii:* ziua 18 luna Mai anul 1889

Studii de bază: Școala de Arte Frumoase București înscris în 1905
absolvind în 1909. Atelierul prof.Hegel. – Paciurea după absolvire

Studii de specialitate: Școala Națională Superioară de Belle Arte Paris înscris în 20 Nov.1912 – 30 Iulie 1914 când s-a declarat primul război mondial.
In atelierul Antoin [sic] Mercier¹¹ 1 Ianuarie 1923 – 18 Mai 1925 când am absolvit Atelierul Jean Boucher prof.șef de atelier.

De când lucrează pe tărâmul artelor plastice de la absolvirea școlii

Din ce grupări artistice a făcut parte (anii)
Tinerimea Artistică (asociat 1914)
membru societar până la desființare.

Călătorii făcute în străinătate (țara, localitățile, data) Paris – Franța.
20 Nov.1912 – 30 Iulie 1914
1 Jan.1923 – Oct.1928
26 Iunie 1931 – 1 Sept. 1931 Expoziția Colonială de la Paris

Ce alte profesii a mai avut: nici una

Ce funcțiuni îndeplinește în prezent (în învățământ, instituții, întreprinderi, etc.) Prof.de Modelaj la Institutul de Arhitectură “Ion Mincu”

PARTICIPĂRI LA MANIFESTĂRI DE ARTĂ
EXPOZIȚII PERSONALE, COLECTIVE, DE STAT SAU PARTICULARE
INAINTE DE 23 AUGUST 1944
(în țară și străinătate)
Se vor trece în ordine cronologică

Expoziții Personale

- 1) 1917 Iași sala din str.Lăpușneanu
lucrări cu subiecte de război
  - 2) 1921 București – Ateneul Român
  - 3) 1929 Ateneul Român
  - 4) 1930 “ “
  - 5) 1931 “ “
  - 6) 1936 Sala Dalles
  - 7) 1943 Sala Dalles
  - 8) 1947 Ateneul Român
- cu lucrări în bronz, marmoră, teracotă
studii, portrete, compoziții, schițe
și baso-relief etc....
Expoziții colective 1914–1916 la Salonul Oficial și Tinerimea artistică.

---

¹¹ Corect: Antonin Mercié.

Intre 1923 și 1928 am expus la Salonul „Artiștilor Francezi”, „Salonul de Toamnă” – Paris și Salonul „Humoriștilor” Paris.

Din 1928 am participat regulat la „Tinerimea Artistică” și Salonul Oficial.

Participări la Expoziții internaționale

- 1925 Expoziția de „Artă Decorativă” Paris, sala „Jeux des paumes” [sic]
- 1929 Expoziția Internațională Barcelona – Spania
- 1936 Expoziția Internațională Bruxelles – Belgia
- 1937 Expoziția Internațională Paris
- 1942 Expoziția Bienală din Veneția – Italia
- 1942 Expoziția din Bratislava – Ceho-Slovacia
- 1947 Expoziția de la Budapesta – Ungaria

Expoziții personale

- 1947 sala Ateneului Român
cu lucrări în marmoră, bronz, teracotă.
Compoziții, studii, portrete, haut-relief, baso-relief, compoziții de nud etc.

Expoziții colective

- 1948 Expoziția „Flacăra” Sala Dalles (Cap de pescar, bronz)
- 1951 Expoziția Armatei de la Muzeul Simu (Grupul „La baionetă”, „Milițianul”, ambele bronz)
- 1951 Expoziția colectivă Muzeul Simu „Porumbelul păcii” baso-relief – gips
- 1952 Exp.de stat Palatul R.P.R. „Muncitor în port” gips patinat
- 1953 Exp.de stat Palatul R.P.R. „Arhitect Ion Mincu” hautrelief – gips
„Li-Un-Jun” student coreean – gips
- 1954 Februarie Palatul R.P.R. „Ion Manolescu” Artist al poporului (bust monumental – gips)
- 1955 Expoziția regională Palatul R.P.R. „Arheologul prof. Bărcăcilă” gips
„Studenta arhitectă” studiu – gips
- 1956 Exp.de stat „Leon Tolstoi” pavilionul din B^d Magheru gips
„N.Bălcescu”, pictorul “Steurer”,
gips, sala Dalles
- 1958 Exp.de stat Palatul R.P.R. „Pescarul” bust gips
- 1959 Exp.de stat Pavilionul de Expoziții din parcul I.V.Stalin
„Acad.Arhitect Duiliu Marcu”, „G. Verdi” busturi gips
- 1960 Exp. „30 de ani de la înființarea partidului Comunist Român”
savantul „Joliot Curie” gips patinat
Clubul Intrepr. Met. „Boleslav Biesut” [lecțiune incertă]
în 1961 și 1962 nu a expus.
- 1964 Expoziția Orașului București: „Pe gânduri” portret gips
- 1964 Expoziția XX Ani de la Eliberare: „Fierar betonist” gips
- 1965 Expoziția Orașului București „Portret”, „Studiu nud” bronz
- 1966 Expoziția Anuală de Grafică 2 lucrări – tuș „Făurar”, „Zi de sărbătoare”
- 1966 – 67 Exp. bienală de pictură și sculptură „Surorile” bronz
- 1967 Exp. retrospectivă 50 ani de la Mărășești 3 lucrări
- 1968 Exp. Revoluția de la 1848 oglindită în arta plastică
- 1969 Exp. Festivă a XXV-a aniversare „Portret” – gips Sala Dalles
- 1969 Salonul de pictură și sculptură al municipiului București
- 1970 ” ” ” ” ” ” ” ” ” basorelief gips
- 1970 Bienala de pictură și sculptură
- 1971 Exp. închinată Semicentenar P.C.R. – Buc. – 1 lucr.
- 1971 Salonul pictorilor și sculptorilor din București – 1 lucrare
- 1971 dec. Salonul de pictură și sculptură Dalles – 1 lucrare
- 1972 – 1973 Salonul de pictură și sculptură dedicat celei de-a 25 aniv. a Republicii
- 1975 Salonul de pictură și sculptură al Municipiului Buc.

1977 Cântarea României (faza municipală București)
1977 – 1978 Salonul Municipal de pictură și sculptură București
1978 Exp. Magistralele socialismului
1978 Exp. anuală republicană de pictură și sculptură

Participări la Expoziții în străinătate

1947 Budapesta Exp.A.PI.rom.
1975 Cracovia (Polonia) Bienala Internațională a medaliilor Fidem”

Colaborări cu desene, caricaturi, reproduceri, etc. la albume, reviste, ziare și orice alte publicații

Nu

Ilustrații de carte

Nu

Decoruri de teatru, costume de teatru, panouri decorative, decorațiuni de interior

2 panouri (reliefuri) monumentale pe partea interioară a portalului „Căminul de studenți” N° 1
Cotroceni – piatră –
2 cariatide palatul Agricola – Podul Senatului (portalul) piatră

Lucrări de materiale de propagandă vizuală (afișe, panouri, etc.)

Nu

Lucrări de artă aplicată și decorativă (mozaic, piele; vitrouri, gablein [sic], ceramică, etc.)

Nu

Cărți sau manuale, studii, conferințe, articole (publicația și data apariției)

Nu

Ce lucrări plastice a mai executat în afara celor menționate (pictură, sculptură, frescă, grafică, artă decorativă, etc.)

Lucrări oficiale

Două medalioane Arcul de Triumf marmoră¹²
două nuduri – bronz bazinul „Lido”
bustul poetului „Duiliu Zamfirescu” marmoră „Cișmigiu”¹³
Monumentul Eroilor com.Manasia – Ialomița
Monumentul Eroilor com.Filipeștii de Pădure și Păulești
Cavoul Costin Petrescu – cim. Bellu¹⁴
Artistul Gr.Mărculescu – cim. Bellu¹⁵
și alte monumente funerare la cim. Bellu, Ghencea, Sta Vineri București și
Predeal și Focșani etc....

Lucrări aflate în curs de elaborare

„Maternitate”
„O colectivistă tânără”
„Un fruntaș colectivist”
„Grup de copii”
Medalioane <<Gh.Lazăr>> și <<Gh.Asachi>>”

---

¹² E vorba de Regele Ferdinand și de Regina Maria care în acei ani nu puteau fi amintiți.

¹³ Există și astăzi în Rotonda Scriitorilor din parcul Cișmigiu.

¹⁴ Este un altorelief pe fațada cavoului pictorului Costin Petrescu din cimitirul Bellu ortodox, care mai există și astăzi.

¹⁵ Mai există și astăzi în cimitirul Bellu ortodox.

Lucrări premiate, denumirea premiilor (românești și străine), data

Salonul Oficial al Artiștilor Francezi – 1927 Paris – „Mențiune honorabilă“
[cuv.scurt nedescifrat] „Baia de soare” teracotă mărime naturală
Exp.Internațională – Barcelona – 1929 – „Grand Prix”
„Cap. antic” – bronz
Exp.Universală – Paris – 1937 – „Medalie de aur”
„Portret” – bronz

Lucrări aflate în muzeele și instituțiile din R.P.R. (titlul și data fiecărei opere, locul unde se află și anul când lucrarea a fost achiziționată) „Grupul la baionetă” și „Milițian” 1917 [sic]

Muzeul Armatei – 1918

Muzeul „Toma Stelian” „Cap” marmoră

„Pompiliu Eliade” bronz – bust 1915 Teatrul Național

Muzeul Municipal București – „Cap de fetiță”, bronz, Inst. Agrozotehnic [nume scurt nedescifrat]

Așezămintele „N. Iorga” Plo[i]ești – 2 lucrări bronz și marmoră – 1939

Muzeul „Dona” lucrare bronz 1943

Muzeul Zambaccian portret bronz,

Ministerul Artelor: 5 lucrări în bronz marmoră și teracotă înainte de 23 August

recent medalion „Arh. Ion Mincu” (1953), „Pictorul Steurer” (1956), „Verdi Giuseppe” (1959) – reg.Constanța – Un cap de față Muzeul din Constanța

Lucrări aflate în muzeele din străinătate (țara, localitatea, muzeul)

„Somnul” bronz

„Studiu” cap marmoră ambele în Colecția Regală din Stockholm

„Studiu de pisică” bronz colecția C[h]ristie[‘s] Londra

„Cap antic” bronz colecție particulară San Francisco

două lucrări date în ediție unei case de reproducere p. străinătate Franța

Portrete făcute în timpul șederii mele în Paris.

Lucrări aflate în colecțiile particulare

Multe lucrări din expoziții personale cumpărate de diferiți amatori de artă care nu le mai știu.

Titluri (data)

Profesor în specialitatea desen și modelaj

Atestat N° 1929 din 12 August 1959

seria M.I.C.A.P. N° 466

Premii (data)

Decorații (nr.decret, data)

cavaler cl.II Meritul cultural p.activitate artistică

Decret N° 2766 din 9 Oct.1943

Ordinul Muncii cl.III p.merite deosebite în activitate artistică

Decret N° 481 1 Oct.1957

Ordinul Meritul cultural – cl.IV – decret 640 / 1 nov.1968.

In ce ziare, reviste, cărți, cataloage, etc. au apărut critici, caracterizări despre artist și operele sale (publicația, data) Iași 1917 în ziare independente 2 cronici - 1920 salonul Tinerimea artistică. V.Bibicescu. Universul. Viitorul Iunie 1924 scrisori din Paris “o vizită la atelierul lui Călinescu”. Viitorul 1927 – 29 sept. Aportul românesc la expoziția artiștilor francezi. [Majusculă nedescifrată] A.I. 1923. Din Paris – de la redactorul nostru “Sculptorul Călinescu” Le Journal Aprilie 1928 Salonul din 1928 – G.Radovski Universul Aprilie 1929 – Călinescu expoziție la Ateneu – Martie 1930 – Expoziție sculpt.Călinescu sala Ateneu – L. Dracopol 1931 – P.Milo [lecțiune incertă] – Gr. Duca [inițiala incertă] – C. Orașanu – Oprescu sala Dalles 1936 N.

Iorga F. Șirato Oprescu exp.1936. Stănescu sălița Dalles. Oprescu 1947. Universul 1951. 30 de artiști expun în Galeriile perm.de artă

Data
15 Octombrie 1961

Localitatea
București

Semnătura
Al. Călinescu”

- 3) București, Arhiva Uniunii Artiștilor Plastici din România
Februarie 1978, București. Necrologul sculptorului Al.Călinescu, din partea Uniunii Artiștilor Plastici

„Dactilograma necrologului

UNIUNEA ARTIȘTILOR PLASTICI anunță cu profund regret încetarea din viață a sculptorului ALEXANDRU CĂLINESCU, reprezentant de frunte al școlii de sculptură românească, artist cu bogată și îndelungă activitate de creație. – Născut la Râmnicul Vâlcea în 1889, a studiat la Școala de Arte Frumoase din București cu Vl. Hegel și D. Paciurea, – apoi la Paris cu Antoine [*sic*] Mercier și Jean Boucher. – Timp de peste 6 decenii a fost prezent an de an în saloanele oficiale, în expozițiile de stat și festive, în expozițiile grupării „Tinerimea artistică” (1914–1947) și în mai multe expoziții de artă românească peste hotare. A fost distins cu marele premiu la expoziția internațională de la Barcelona (1929) și cu medalie de aur la Paris, în 1937. – A deschis 9 expoziții personale și a realizat numeroase statui și reliefuri monumentale în capitală. Timp de mai mulți ani a fost profesor de desen și modelaj la Institutul de Arhitectură <<Ion Mincu>> din București. Pentru activitatea sa de creație și didactică a fost decorat cu Ordinul Muncii și Ordinul Meritul Cultural. – Prin moartea sa sculptura românească pierde un artist valoros, elocvent exemplu de muncă și probitate profesională.

Inhumarea va avea loc marți 7 februarie 1978 – orele 15 – la Cimitirul Șerban Vodă”.

- 4) București, Arhiva Uniunii Artiștilor Plastici din România:

Februarie 1978, București. Textul telegramei de condoleanțe cu prilejul decesul sculptorului Alexandru Călinescu, trimisă familiei de către Uniunea Artiștilor Plastici

cont 5576

TELEGRAMA

internă – prezentată în cont – telefonic

Familiei sculptorului
ALEXANDRU CĂLINESCU
Loco – str. Popa Soare nr. 48 sector 3

În numele Conducerii Uniunii Artiștilor Plastici și personal, vă transmitem profundele noastre păreri de rău cu prilejul încetării din viață a maestrului Alexandru Călinescu, venerabilă personalitate a sculpturii noastre și exemplu de muncă, modestie și probitate profesională, căruia îi vom păstra o neștersă amintire.

P r e ș e d i n t e
Ion Pacea

se va transmite luni 6 II 1978,
după semnarea de către Conducere
[semnătură indescifrabilă]”
